

YİNE YOLLARDA-2

Mehmet BOZOĞLAN

Oltu'da Mehmet Akif Ersoy Ortaokulu'nda da çocukların etkinliklere katılımları ve ilgileri üst düzeydeydi. Okullarına hediye ettiğimiz kütüphaneyi görür görmez "Aaa!" şaşkınlıkları ve yüzlerinde beliren tebessümleri görülmeye değerdi. Bireysel olarak dağıttığımız kitap ve dergileri aldıklarında da her biri ayrı ayrı teşekkürlerini sunmaları dikkatimden kaçmadı.

Boş olduğumuz bazı zamanlar arkadaşlarımızın etkinliklerine katılmayı ihmal etmiyorduk. Her biri enerjik, güleç, sevgi dolu ve pozitif. Gönüllülerden de bir şeyler öğrenmek iyi geliyor. Tuğçe'den topaç çevirmeyi, Mustafa'dan teleskop kurmayı öğrenmek güzeldi. Ayrıca bu projede İmalat ve Robot atölyeleri ile Aziz SANCAR' ın başarı öyküsünün eklenmesi programa ayrı bir renk katmıştı. Robot atölyesinde Samet okuduğumuz bölümleri soruyor, sorduğu ilginç sorularla robotlara olan ilgisini gösteriyordu. Zeki ve ilgili bir çocuktü tabi dürüsttü aynı zamanda. Semih abisinin Matematik etkinliğinde sorduğu ödüllü soruyu bana sorduğu sırada belli ki içini rahatsız eden bir şey vardı. Soruyu sorduktan sonra düşünmeme bile fırsat vermeden "Ama bunun cevabını sizden almam doğru olmaz. Benim çözmem gerekir," demesi çok etkilemişti beni. Umarım Samet ile Yaz Bilim Okulunda tekrar karşılaşma fırsatımız olur.

Köprüköy Atatürk YBO' da öğrencilerin etkinliğe ilgisi bir başkaydı. Gösterdiğim fotoğraflardan yola çıkıp öyküleştirmelerini istediğimde Elem'in bakış açısı çok etkiliyor hepimizi. Camdan dışarı bakan 2 çocuk ve bir yaşlı adam fotoğrafına Elem: "Bu çocuklar okula gidemiyor. Anne-babaları yok. Karamsar ve çaresizler. Hüseyin hoca bu çocuklara ulaşıyor ve okumalarını sağlıyor. Sonra bu çocuklar iyi yerlere gelip topluma faydalı kişiler oluyorlar." demişti.

5 yıl aradan sonra tekrar Karaçoban İMKB YBO' da bulunmak eski zamanlara götürdü beni. Okul bahçesinde oynadığımız futbol ve spor salonunda oynadığımız voleybol maçları ile yüksek sesle yaptığımız yemek duası anılarımda yer edinmişti. Ayrıca 5 yıl önce uzun süren bir proje sonrası son okul olması bizlerin bir boşluğa düşmesinin başlangıcı da olmuştu o zamanlar. Öğrenme merakı yüksek ve kendini etkinliğe sürekli katmaya çalışan Zelal 5 yıl önce geldiğimizi hatırlıyor ve tekrar bizleri gördüğü için mutluluklarını dile getiriyordu. Öğle yemeği sırasında ilkokula giden Havin ve Zana ile muhabbet ediyoruz. Havin yakında amcasının kızının evleneceğini fakat düğüne akşam gideceğini söylüyordu hatta "Ablam bile evlense önce okula giderim sonra düğüne," dediğinde bu okul sevgisi karşısında hayranlık duymuştum. 5 yıl aradan sonra bu güzel okulumuza tekrar gelme fırsatı yakalamak heyecan ve mutluluk vericiydi. İyi ki geldim.

Tekman YBO' da Hasan ve Kadir'in etkinliğe ayrı bir katılımı ayrı bir ilgisi gözümünden kaçmıyor. Kadir fotoğraflara bakıp çok ilginç hikâyeler oluşturuyor. Hasan tam ifade edemese de soruları cevaplandırma isteği ve bir şeyler anlatma isteği içinde sürekli. Derya önceden derslerinin pek iyi olmadığını ama bundan sonra çok çalışıp iyi sonuçlar alma gayretinde olduğunu, hayalleri olduğunu ve okumak istediğini belirtti. Nursena ileride roman yazmayı düşünüyordu. Kâğıt Olimpiyatlarında çocuklar birbirinden güzel kuleler, paraşütler, gemiler, uçaklar yaptılar. Burada yaptığımız Kâğıt Olimpiyatlarında ilk kez 30'dan fazla çivi taşıyan bir gemiyle ve ilk kez havada saniyelerce bir pervane gibi hızlı dönen paraşütle karşılaşıyordum. Daha sonra bu

paraşütün dönerkenki fotoğrafını çekmek istesek de ilki kadar iyi olmamıştı. Bu yarışmanın en güzel taraflarından biri de çocukların yarışma bittikten sonra “Çok eğlenceliydi,” deyip yüzlerinde beliren gülümsemeleri izlemektir. Gerek burada gerek diğer okullarda çocukların seslendirdikleri türküler hepimizi alıp uzaklara götürüyor ve böyle saf, masumane sesleri dinlediğimiz için çok şanslı hissediyorduk kendimizi.

Burada İLKİYAR' a büyük emekler vermiş, fedakâr Ata hocamızın bir öğrencisi olduğunu öğreniyoruz. Yanına gidip tanışıyoruz ve muhabbet etme heyecanı yaşıyoruz Yakup öğretmen ile. Üniversite yıllarımızdan, Ata hocamızın üniversiteye sunduğu önemli katkılar, kazanımlar ve emeklerinin güzelliklerinden konuşuyoruz. Ata hocamız da burada olsa ne çok gururlanırdı. Yetiştirdiği, eğittiği, öğrettiği bir öğrencisinin şu an tam karşısında bir Yatılı Bölge Ortaokulunda bir öğretmen olarak bulunması gurur ve mutluluk kaynağı olurdu büyük ihtimalle. Bence öğretmenleri, hocaları en çok mutlu eden şeylerden biri de ileride öğrencilerini iyi yerlerde iyi bireyler olarak görmektir. O da Ata hocanın ne de güzel bir insan olduğunu ve çok iyi bir eğitimci olduğunu vurguluyor.

Pasinler YBO Eylül projemizin son durağıydı. Etkinlikler bitmiş atölyeler başlamak üzereydi ki sırada bulunan çocuklardan biri "Mehmet abi bize iyi örnek oldunuz, ışık oldunuz," dediği zaman gülümsemiştim sadece. Deneyleri izlerken çocukların heyecanları, merakları, saf, masum duruşları, gülüşleri görülmeye değerdi. Burçin, Yazgül, Yağmur ve Bahar'ın oluşturduğu Stars grubunun Kâğıt Olimpiyatlarında çok güzel bir yarışma çıkarması unutamayacağım anlardan biri oluyor. Her aşamada çok yaratıcıydılar. En ön sıradaydılar ve diğer gruplar arada kopya çekme girişimlerinde bulunuyorlardı Stars grubundan. Dikkatlerini çalışmalarına verip hak ettikleri sonuçları aldılar ve yarışmada birinciliği fazlasıyla hak ettiler. Burada da İlknur öğretmen ile uzunca konuşma fırsatımız oluyor. İLKİYAR'ın hassas duruşu karşısında saygıyla eğiliyor. Hocamızın çocuklar için bir ömür adayışına, hocamızın mühendis olmasına rağmen eğitime bu denli önem vermesine, anlattığı çarpıcı hikâyelere, öğretmenlik mesleğine verdiği öneme, çocuklar için yıllardır yaptığı projelere hayranlıklarını dile getirmişti. Bu yaşına rağmen yollarda olmasından, programdan, hocamızın sunumundan, hayata bakışından, hassasiyetlerinden çok etkilendiğini belirtiyor. Akşama doğru hocamızın yanına gidip "Hatay tarafına mı geçsek? Proje bitmesin," diyorum. Yine uzun, anı dolu, güzellik, saflık, masumiyet dolu bir projenin sonuna gelmiştik. Çocuklar ile vedalaşıyoruz. Çocuklardan uzaklaşmak çok zor geliyor yine.

Ankara'ya doğru yol alırken bir mola veriyoruz. Tesisin içine girer girmez çatal bıçak seslerinin olduğu, gündelik yaşamın gerginlikleriyle meşgul insanların birbirine yabancı olduğu, güzel çocukların masumiyetlerinden, cıvı cıvı seslerinden uzak ortamı

görünce bir an önce oradan uzaklaşmak isteği uyanıyor bende. Çocukların olduğu bir ortama iyice alışıp sevgi dolu çocuklardan kopup gelmenin ne kadar da zor olduğunu hatırlamış oldum yine. Şimdiden etkinliklerdeki ilgilerini, meraklarını, düşüncelerini, olaylara farklı pencerelerden bakışlarını özledim. Onlara masal okumak, teleskoplar kurup Ay'ı izlemek, birlikte fidanlar dikmek, etkinliklerde gözlerindeki parıltıları görmek, konuşmak, yarışmalar yapmak, birlikte eğlenip birlikte öğrenmek bambaşkaydı. Güzel ilk yarlarımızdan uzak kalmak öyle zor olacak ki... Her biri ayrı ayrı masum, temiz, pırıl pırıldı. Gülüşlerini, "Mehmet abi" seslenişlerini, sorulara verdikleri cevapları, yorumlarını, bakış açılarını, söyledikleri türküleri öyle özleyeceğim ki... Onlarla geçen her günümüz dolu dolu ve eğlenceliydi.

Proje biter bitmez gerek öğrencilik yıllarımızda gerek de şuan bize rol model olan hocalarımızdan Saniye hocamızı ziyarete gidiyoruz Semih ve Kasım ile birlikte. Değerli

hocamız karşısında bizleri gördüğü için çok mutlu oluyor.

Proje değerlendirmemizi, izlenimlerimizi, anılarımızı paylaşıyoruz değerli hocamızla.

Kendisi de gittiği projeler, önceki

yıllar görev yaptığı köy okulu ve şimdiki okulundan anılarını, deneyimlerini, tecrübelerini paylaşması ayrı bir mutlu diyor bizleri. Kitaplığındaki çocuk psikolojisi ve öğretmenlik mesleğiyle ilgili kitapları daha sonra okumak için not ediyoruz o an. Eski gönüllü arkadaşlarımızdan Tuğba öğretmen de aramıza katılıyor. Yolda gezinirken daha önce hocamızın kucakladığını öğrendiğimiz Bestegül ile karşılaşıyoruz. Bestegül babaannesini ile yürüyüşe çıkmıştı. Bestegül, Saniye hocamızı görünce gülümsüyor ve kocaman sarılıyor. Bestegül yüzü sürekli gülen, soru soran, meraklı, ilgili bir kızdı. Yaptığı deneyleri büyük bir heyecanla anlatıyor ve İLKYAR'ın deneylerinden çok etkilendiğini belirtiyor. Burada beni en çok etkileyen anılardan biri de yolda yürürken Saniye hocamızı gören çocuklar hemen ona doğru koşuyor, ellerini öpüyor ve Saniye hocamıza sarılıyorlardı. İzlemesi bile bu kadar huzur veren bir sahneyi acaba bizzat yaşamak nasıl bir duyguydu kim bilir. Unutamayacağım sahnelerden biriydi.

Proje bittikten sonra hocamızı ofisinde ziyaret etme fırsatı da yakalamanın sevinci içindeydim. Projeden gelen mektupları düzenliyoruz ilk olarak ve konuyu okuluma

gelebilmeye durumlarını sormaya getiriyorum. Hocamız aşırı yoğunluğuna rağmen Türkiye haritasını masanın üzerine koyuyor ve gelmişken ilçelerin hemen hemen hepsine uğramak gerektiğini söyleyip gidilebilecek yerleri çizmeye çalışıyordu. Görmek isteyeceğim en güzel anlardan birini yaşamıştım. Daha önceleri “Özellikle Eylül projeleri öncesi Hüseyin hoca depoda masanın üzerine haritayı serip gidilecek güzergâhları belirler, çizer, işaretler,” derdi arkadaşlarımız. Şimdi bu sahneyi bizzat izlemek heyecan vericiydi. Acaba hocamız proje takvimini netleştirmiş midir? Acaba ilerleyen zamanlarda Bilim Otobüsü ile gelirler mi?

İyi ki bu güzel projeye katıldım. Birbirinden güzel çocuklarla unutamayacağımız, eşsiz, harika anılar yaşadık. Birlikte güldük, birlikte eğlendik, birlikte öğrendik. Bizlere olan saygıları, sevgileri, etkinliklerdeki meraklı, ilgili bakışları harikaydı. Umarım tekrar karşılaşma fırsatımız olur sevgi dolu çocuklarla. Her birini ayrı ayrı çok özleyeceğiz.

İLK YAR insani yaklaşımların tüm olumsuzluklara galip geleceğine yönelik inancı tazelemek için yine yollardaydı. Çocukların çok çalışıp ileride iyi yerlere geleceklerine,

kendilerini
aşacaklarına
inandığı için
yine
yollardaydı.
Çocukların daha
çok
gülümsemesini
sağlamak,
çalışkan, dürüst,
sevgi dolu, iyi
bireyler olarak
yetişmelerine
katkı sunmak
için yine eşsiz
bir proje

gerçekleştirmişti. İLK YAR’ da her şey samimi, değerli ve anlamlıydı. Üniversite ve okul yıllarımdan sonra askerlik yaşantıma da bir güneş gibi doğduğun için binlerce kez teşekkürler İLK YAR.

Mehmet Bozoğlan

Nasıl Yardım Edebilirsiniz?

1. İLKİYAR'larımızın geleceğine güzellikler katmak, onlara bir kitap hediye etmek, belki anısını yaşatmak istediğiniz bir büyüğünüz, bir yakınınız için kitaplık kurulmasını desteklemek, belki de daha fazlası için aşağıda bilgileri sunulan hesaplar aracılığıyla bağış yapabilirsiniz.

Hesap Sahibi : İLKİYAR
Türk Lirası Hesabı (IBAN) : TR26 0006 4000 0014 2290 7069 68
Avro (Euro) Hesabı (IBAN) : TR92 0006 4000 0024 2293 5074 26
Dolar Hesabı (IBAN) : TR91 0006 4000 0024 2293 5762 17
Türk Lirası Hesabı (IBAN) (*): TR46 0006 2000 3030 0006 2994 01
(*): ilk 3 hesap İş Bankası ODTÜ şubesinde,
son hesap Garanti Bankası Boğaziçi Üniversitesi şubesinde açılmıştır.

Önemli Not: Bağışınızın açıklama kısmına "Adınızı, Soyadınızı, E-posta ve/veya Cep telefonu numaranızı" yazmanızı önemle rica eder, desteğiniz için teşekkür ederiz.

ABD'den bağışlarımızı TPF aracılığı ile topluyoruz. ... Vergi iadesi formu e-posta ile adresinize yollanıyor. Bir defalık veya düzenli bağış için bağlantı adresi: -yeni adres-
- <https://www.classy.org/campaign/ilkyar/c164385>

2. E-postalarınızda www.ilkyar.org.tr bağlantı vererek, izlenimlerimizi arkadaşlarınızla paylaşarak İLKİYAR'ın tanınırlığını arttırabilirsiniz. Arkadaşlarınızın e-posta adreslerini bizlere (ilkyar.yonetim@gmail.com) göndererek üyelik sistemimize dâhil olmalarını ve bu izlenimleri almalarını da sağlayabilirsiniz.

Önemli Not: İLKİYAR izlenimlerindeki ve resmi sitesindeki resimlerin izinsiz kullanılmadığını hatırlatır, göstereceğiniz hassasiyet için teşekkür ederiz.

